

at administrere denne Lov, idet dens Administration i øvrigt ganske er overladt til Ministeren.

Jeg kunde her have sluttet med en almindelig Anbefaling af Lovforslaget, men der er i Folketingsudvalgets Betænkning en Bemærkning, som jeg gjerne vilde opholde mig ved, fordi den har mere almindelig Betydning. Da Ordføreren i Folketinget forelagde Resultatet af Udvalgets Arbejde, omtalte han ikke en Ting, jeg vil nævne; Ministeren omtalte den heller ikke ved Forelæggelsen i Dag, og i de Bemærkninger, Ministeren i øvrigt har gjort, berøres den heller ikke. Jeg sigter til en Meddelelse i Betænkningen om, at Ministeren har givet Tilsagn om at støtte dansk Industri paa Radioteknikkens Omraade i saa udstrakt Grad, som det maa anses for forsvarligt. Jeg siger det her, fordi jeg har Indtryk af, at man hidtil ikke har gjort det i nogen udstrakt Grad. For nogen Tid siden fik Rigsdagens Medlemmer Meddelelse om, at der vilde blive foretaget en Demonstration af traadløs Telefoni her i Rigsdagen, og jeg ventede mig noget af dette. Nu gik det alligevel saadan, at den Dag, den blev foretaget, kunde jeg ikke komme til Stede, men da jeg havde hørt, at der er et dansk Selskab, som fabrikker radiotekniske Artikler, og som er ret stort — det beskæftiger henimod et Hundrede Mennesker —, ventede jeg, at *det* havde faaet denne Tilladelse. Senere har jeg imidlertid erfaret, at Tilladelsen ikke blev givet til det, men blev givet til et andet Selskab, som ikke er dansk. Jeg synes dog, at ved en saadan Lejlighed burde man have givet Rigsdagens Medlemmer Adgang til at se, hvad vi kan præstere her i Landet. Hvorfor det paagældende Selskab fik Tilladelsen, ved jeg ikke. Enhver Ting har naturligvis en Grund; Spørgsmaalet er saa kun, hvorvidt Grunden er berettiget, og der skal meget tvingende Grunde, synes jeg, til at nægte et dansk Selskab Adgang til at demonstrere for Rigsdagens Medlemmer, hvad man kan præstere her i Landet. Derfor glæder denne Udtalelse i Folketingsudvalgets Betænkning mig overordentligt, idet jeg gaar ud fra, at der er ved at ske en Vending, saa at man i Fremtiden vil tage mere Hensyn til dansk Industri, end man hidtil har gjort. Det er naturligvis Ministeriet for offentlige Arbejder, som har skullet afgøre, hvorvidt denne Demonstration kunde tillades eller ikke. Der staar i § 4 i den tidligere Lov, at videnskabelige og tekniske Forsøg med traadløs Telegrafering maa af andre end Statsautori-

teter kun foretages efter forud indhentet Tilladelse fra Ministeren for offentlige Arbejder. Ministeriet for offentlige Arbejder maa altsaa have nægtet Tilladelse til den omtalte Demonstration, ellers vilde den sikkert have fundet Sted; og det kunde unægtelig interessere mig at vide, hvorfor Tilladelsen er nægtet. Der er ved at opvokse en dansk Radioindustri. Det er ret naturligt, at naar noget er i Anmarch, træder alle de, som har Interesse i at faa en Forretning paa det Omraade, til for at forsøge, om de muligt kunde finde sig en Eksistens derved. Men det er, synes jeg, ikke naturligt, at naar der i et Land opstaar en saadan Industri, denne Industri da fortrinsvis eller udelukkende maa søge sin Afsætning i Udlandet. Det kan vel blive anderledes i Fremtiden, og navnlig efter det Tilsagn, Ministeren har givet i Folketingsudvalget, trøster jeg mig til, at det vil blive anderledes, thi det offentlige bør have Eneindfyldelse paa, om en Station skal kunne antages eller ikke.

Det er meddelt mig, at de Stationer her, som forsyner danske Skibe paa over 1 600 Tons, der anløber engelske Havne og som Følge deraf skal have Radio om Bord, fortrinsvis forsyner dem med tyske Apparater, vistnok fra et Firma i Berlin. Der er noget, som kalder sig Dansk Radio, men det er ikke et Produktionselskab, det er nærmest et Repræsentationsselskab, som i fortrinlig Grad repræsenterer tyske Interesser, og som kun, naar vedkommende Reder kræver at faa dansk Installation om Bord, giver ham det, ellers ikke. Jeg synes, at kunde der øves en vis Indfyldelse, naturligvis ikke en afgørende Indfyldelse — man skal ikke være Fanatiker med Hensyn til dansk Arbejde, det mener jeg slet ikke —, saa burde man, hvor det ikke koster mere, gavne Erhvervslivet i yort eget Land og ikke være bange for at yde den fornødne Bistand. Jeg læste i Gaar i en Avis, at der har været forhandlet med Finansudvalget — jeg gaar ud fra, at det er Folketingets Finansudvalg — om en Station paa Grønland, og at man med Hensyn til Anlæget af denne Station havde indhentet forskellige Tilbud. Jeg ved ikke, om det er rigtigt, men i al Almindelighed kommer den Slags Meddelelser fra det Ministerium, der har med Sagen at gøre; selvfølgelig kan den dog ogsaa komme fra Finansudvalget. Ogsaa dør er der imidlertid det mærkværdige, at det danske Firma, der har gjort Tilbud, glider ud. Hvis det er et Tilfælde, der er en Tanke, gaar det i den Retning, jeg har antyd-